

Medlem havde ikke Tillid til, at noget af dette vilde ske paa effektiv Maade under den nuværende Regerings Styre. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel havde fuldstændig Ret i, at de finansielle Konsekvenser af den Lov, der vedtoges af Regeringspartiet og et vist Antal Konservative, er overordentlig vidtrækkende; Loven i sig selv og dens Følger er simpelt hen saa vidtrækkende, at man trygt kan sige, at dansk Finanspolitik i de kommende Aar vil komme til at staa i Skyggen af denne Lov, at alle finanspolitiske Beregninger maa foregaa i Relation til den Lov. Det er i Virkeligheden alle vore fremtidige finanspolitiske Problemer, som direkte eller indirekte vil paavirkes af det, der forleden vedtoges, og naar det ærede Medlem Hr. Fraenkel ikke kunde have Tillid til, at denne Regering vilde være i Stand til at magte, som han sagde, de vidtrækkende Konsekvenser af denne Lov, vilde det i Virkeligheden sige, at han heller ikke har Tillid til — og jeg ved jo ogsaa godt, at det har det ærede Medlem ikke —, at den højtærede Stats- og Finansminister, efter at hans hittidige Finanspolitik saa uhjælpefuld er brudt sammen, vil være i Stand til at lede vor fremtidige Finanspolitik, bygge en ny op paa Tomterne af den bestaaende paa tilfredsstillende og betryggende Maade for Befolkningen; og det var det, det ærede Medlem gav Udtryk for ved at afholde sig fra at stemme for denne Lov og enkelte andre Konservative med ham.

Det forbavtede, ja, det ligefrem forfærdede mig derfor at se, at den ærede Ordfører for de Konservative anbefalede de Konservative at stemme for dette Lovforslag uden den mindste Hentydning, uden mindste imødekommende Udtalelse overfor de konservative Medlemmer, som han vidste ikke kunde eller vilde stemme for dette Lovforslag — dem betragtede det ærede Medlem Hr. Pürschel som en underordnet Størrelse, som man ikke behøvede at nævne eller tage Hensyn til. Hvad der for ham var det væsentlige, var, at saa mange af de Konservative som muligt stemte . . .

Formanden: Jeg maa anmode det ærede Medlem om at gaa over til at tale om de foreliggende Dagsordener.

Holstein: Det er for at karakterisere denne Dagsorden, den maa ses paa Baggrund af, hvad der er sket. Det ærede Medlem Hr. Pürschel anbefalede de Konservative at stemme for Lovforslaget, skønt det ærede Medlem maatte erkende, at der hverken var givet de Konservative

nogen personlig eller saglig Indrømmelse eller Tilsagn fra Regeringens Side. Ikke desto mindre anbefalede han at stemme for Lovforslaget, fordi han, som han sagde, befandt sig med Partiet i en Tvangssituation, idet ellers Banken, efter hvad Venstre havde truet med, vilde blive lukket Dagen derpaa. Her vil jeg gerne rejse et Spørgsmaal, som jeg tror det er meget vanskeligt at besvare ubetinget, saaledes som det ærede Medlem har gjort: Dersom de Konservative havde afholdt sig fra at stemme for dette Lovforslag eller stemt imod det, og det var faldet, fordi Venstre ikke vilde gøre de Konservative en personlig Indrømmelse med Hensyn til Ministeriets Sammensætning og vilde nægte at lade den højtærede Finansminister gaa, tror det ærede Medlem saa, at Odiet, det politiske Odium, for, at Banken lukkede Dagen efter, fordi Venstre hellere vilde lukke Banken end give Slip paa den højtærede Finansminister, og Odiet for den økonomiske Katastrofe, der saa vilde være blevet Følgen, tror det ærede Medlem, at dette Odium vilde være faldet paa de Konservative og ikke paa Regeringen? Jeg tror det ikke, men det ærede Medlem synes altsaa at mene det, i hvert Fald er der jo en Mulighed for at fortolke de Konservatives Holdning — det Flertals, der stemte for Lovforslaget — saaledes, at man kan sige, at de handlede under Tvang af Venstres Bojonetter, de befandt sig i en, om jeg saa maa sige, moralsk Martyriumssituation, og derfor stemte de for dette Lovforslag. Men bagefter, nu, nu ligger det jo ganske anderledes, og derfor maa jeg sige, at det forbavser mig at der fra konservativ Side har kunnet stilles en Dagsorden som den, der nu er sat til Afstemning i dette høje Ting.

Den af det ærede Medlem Hr. Pürschel stillede Dagsorden tilsigter at frelse Regeringen fra Fald og, hvis der overhovedet skal være nogen Mening i det, at frelse de konservative Rigsdagsmænd fra at stedes for Vælgernes Domstol. De konservative har paa ny — jeg kan ikke længere holde Rede paa for hvilken Gang — begæret Udsættelse paa Grund af politisk Uformuenhed og manglende Beviser for det borgerlige Samarbejdes hidtidige positive Værdi. Reelt indeholder Dagsordenen intet, absolut intet. I Formen — det vil jeg indrømme — er den heldigere turneret end den sidst vedtagne konservative Dagsorden af 19. Oktober, idet den taktfuldt har bortelimineret den nationale Vær-